

ikke være en saadan Bestemmelse i selve Bankloven.

I § 9 møder vi atter den „ganske særlige Omhu“, hvormed Bestyrelsen skal overvaage Bankens Virksomhed, og heller ikke en saadan Bestemmelse finder vi paa krævet, hvormed dog naturligvis ikke skal være sagt, at det ikke er Bestyrelsens Pligt til enhver Tid at overvaage Bankens Virksomhed og føre nøje Tilsyn med dens Forhold.

I § 11 findes Bestemmelserne om Bankers Likviditet. Det er jo et gammelt Stridsspørgsmaal, og man maa sikkert fra alle Sider erkende, at det er vanskeligt at løse det gennem Lovbestemmelser. Vi fra vor Side mener, at den Affattelse, som daværende Handelsminister Jørgen Christensen gav de paagældende Bestemmelser, er at foretrække for den, som her er givet.

Med Hensyn til § 12 har jeg allerede nævnt, hvorledes man ikke indenfor Arbejdernes Landsbank har været i Stand til at overholde de Bestemmelser, som Ministeren her har foreslaaet. I Fjor tillod vi os at skitsere en Tilføjelse, der gik ud paa, at Bankinspektøren skulde have Bemyndigelse til under særlige Forhold at dispensere fra disse Bestemmelser. Vi vil nemlig meget nødig have, at der skulde lægges de gode Provinsbanker Hindringer i Vejen for at bevare store, gode Kunder, det være sig Andelselskaber eller andre Virksomheder. Men vi tror, det er vanskeligt at træffe en fuldt tilfredsstillende principiel Bestemmelse, og vi har da ment, man kunde gaa den Vej at give Bankinspektøren eller Ministeren en Bemyndigelse til at dispensere.

Hvad § 13 angaar, har vi i Fjor modsat os Bestemmelsen om, at Aarsregnskabet skulde godkendes af Bankinspektøren, før der maatte udbetales Udbytte. I Aar har Paragraffen faaet en anden Form end i Fjor, men jeg er ikke sikker paa, at vi kan tiltræde den her foreliggende Affattelse.

I Fjor modsatte vi os ligeledes, at Ministeren skulde vælge den ene Revisor, idet vi mener, det er Bankens Generalforsamling, som maa vælge Revisorerne; derimod har vi ikke noget imod en Bestemmelse om, at den ene af Revisorerne skal være autoriseret — om der skal staa statsautoriseret eller blot autoriseret, kan vi jo forhandle om; det er maaske rimeligt, at der kun kommer til at staa autoriseret.

I § 21 findes Forslaget om en Garantifond eller Krisefond, en „Bankfond til Støtte for Banker“, som den er kaldt her. Jeg har saa mange Gange udtalt mig om en saadan Krisefond, at jeg ikke finder Anledning til

nu at gentage, hvad jeg herom har sagt. I Udvalget i Fjor udarbejdede jeg et Forslag til en saadan Krisefond, og jeg vilde meget ønske, at dette Forslag maatte kunne vinde Tilslutning indenfor dette høje Ting, indenfor Rigsdagen. Der er, siden vi sidst behandlede Banklovforslaget og Spørgsmaalet om Krisefond, sket forskellige Ting, som maaske vil bidrage til at lægge en Sten i Vejen for Gennemførelsen af denne Bestemmelse, men det er nu alligevel min Tro, at før vi kommer saa vidt, at der af Bankerne gennem en saadan Forsikringsfond bliver gjort en virkelig økonomisk Indsats til Værn for Sparerne, naar vi ikke den fulde Betyrrelse, som Sparerne med fuld Ret kan kræve. Derfor skal jeg udtale Ønsket om, at det Forslag, som her er fremsat, maa kunne vinde Tilslutning under Sagens senere Gang gennem Rigsdagen.

Vi er fra vor Side villige til at fortsætte Arbejdet med at søge en Forbedring af den nuværende Banklovgivning. Vi mener, at det vilde være meget ønskeligt, om der kunde findes en Form for Forbedring, der kunde skabe større Tryghed for Sparerne; men vi mener ogsaa, at der under denne Sags videre Behandling maa tages fuldt Hensyn til de i den forløbne Tid indhøstede Erfaringer.

**Sven:** Det nu forelagte Forslag til en Banklov er i det væsentlige konformt med det Forslag, der i sidste ordinære Rigsdags-samling behandlede i dette høje Ting. Jeg havde ved den Lejlighed den Ære paa mit Partis Vegne at udtale mig om Forslaget og kan ganske henvise til de Udtalelser, jeg den Gang fremsatte.

Det forelagte Lovforslag er vel undergaaet visse Ændringer, idet man har søgt at imødekomme de Ønsker, der blev fremsat dels under Forhandlingerne her i Tinget, dels under Udvalgsbehandlingen. Det er imidlertid kun i ringe Omfang, at der er sket Ændringer. For Fuldstændigheds Skyld skal jeg lige nævne, at man fra Ministeriets Side samtidig halvt gedulgt har rettet forskellige oplagte Meningsløsheder i Forslaget uden at gøre opmærksom derpaa i de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget. De skete Ændringer kan derfor ikke fuldt ud tilfredsstille os, men er naturligvis et Skridt i den rigtige Retning, den Retning, der efter vor Mening bør følges overfor Banklovgivning, og som vi ogsaa haaber til sidst vil sejre. Jeg indrømmer, at der er foretaget visse imødekommende Ændringer, og anerkender i saa Henseende Ministeriets gode Hensigt, men vi mener stadig, at der maa yderligere betydelige